

ductor. L'obra es clou amb un apèndix que recull els fragments papiracis considerats insignificants i un *Index Verborum*.

Montserrat Jufresa

DUBRAVKO SKILJAN

Carmina Catulli. Katul pjesme,
Priredio i preveo

Zagreb, SNL, 1979. Biblioteka Latina et Graeca. Knjiga I.

S'inicia amb aquesta traducció de D. Skiljan una nova sèrie de traduccions de clàssics al croata amb introducció i text original, lligada a *Latina et Graeca*, revista jove, però d'una continuïtat envejable. L'autor d'aquest primer volum dedicat a Catul és professor de la Universitat de Zagreb i un dels editors de la col·lecció, el qual aconsegueix ací una versió molt cenyida al text llatí tot mantenint fins al límit del possible l'estructura, el ritme i la distribució del text original. La introducció recull les dades indispensables sobre la biografia de Catul i incideix a continuació sobre l'obra i la seva intenció literària, amb unes breus notes sobre la llengua del poeta i uns esquemes sobre el seu metre. Una breu descripció de les fonts manuscrites més importants per al text, tot precisant la dependència del seu propi text de O. Weinreich (Munich 1974), W. Eisenhut (Munich 1968) i G. Lafaye (Paris 1932). Planteja a continuació la trajectòria de les traduccions croates de Catul i precisa el que serà el seu esforç acurat de tra-

ducció amb les característiques que més amunt hem indicat.

Tanca el llibre un elenc de les lliçons i suplementes que són disputats entre els editors, amb la qual cosa precisa la seva posició de front el text de Catul, bé que amb una certa gosadia en l'acceptació d'algunes variants i suplementes. Segueix una llista de noms històrics, geogràfics i mitològics, amb una breu definició. Cal, per últim, fer menció de la breu bibliografia que clou el llibre voluntàriament reduïda, la qual potser s'hauria d'allargar amb alguns títols més recents.

Hem de felicitar-nos de l'aparició d'aquesta nova i jovenívola sèrie fins i tot a la seva presentació editorial i fem vots per a una continuïtat en la qualitat, honestedat i rigor inicials.

M. Mayer

MARIO CANTILENA

«Enjambement e poesia esametrica orale. Una verifica»

Quaderni del Giornale Filologico Ferrarese, 1., Ferrara, 1980.

Partiendo de la consideración de que la tendencia general del verso a coincidir con una más o menos unidad sintáctica es un hecho común a las lenguas literarias de muchas culturas, particularmente de las antiguas; y que, por tanto, el encabalgamiento (*l'enjambement*) debe explicarse siempre como un fenómeno particular que depende de factores diversos: tipo de versificación, longitud del verso, género literario, contexto, etc., el